Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5679
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

igitur mentis ira omni ratione in mesciabilis
infinibiliter et minimabiliter, qua sola mentis
intercata mesciat terminat atqs finit sicud
veritas sua et ex se in se et p se rata vna
vniqque, quo fiet vniqqo q est relucen
interruptibiliter veritatis nisi vitate quicatis
relucencia abolente sic igitur impossibile est q
infinita veritas quicatis relucencia subsistat
in sit absoluta Komitatis ita est impossibile
q eiq vniqqo q no est nisi quicatis reluce
cia eiq minqs deficiat, sic postqs p sol relu
cam cepit esse dicitur minqs sole lucere dicit
deficiet Sonata eligio que fiat in mirabi
lem ymm in hor amic roma et te plum
in vehemetem admiratoz adduxit q semp
in mido in modoz diffinite appuit nos
esse nalit indita ire metis in mortali
tate ostendit ita vt ita nobis nota sit ire
metis in mortalitatis exigui omni indubi
tata assertione sic ire nate Quantitatis no
em habemus terminore sicut nos esse hores
qua metis hre in mortalem in utrisque
sua sit quis omni hom assertio Her sic
tur sim dicta abydiota iste erupito q si no
sint talia que espousione oratoris audie
expectasti aliqs in sint que tibi fortasse ad
alterra qualetcqs admittim asserre pote
rit Orator nisi in hor sancto et mihi
dulcissimo colloquio mutui mete tua de
mete psiende disserete admiratis indubia
mit expuncto etissim fiat mete vim ora
mesitante existere ctras tibi agendo